

Cap-104
(10)
LIBRAIRIE - PAPETERIE
JOSEPH GIBERT

Carnet

1964

96 PAGES

POITIERS

7 et 9 rue Gambetta

TOULOUSE

3 rue du Taur

CLERMONT-FD

42 av. des Etats-Unis

BORDEAUX

14 rue Duffour-Dubergier

MONTPELLIER

6 rue de l'Université

**N'ATTENDEZ PAS LA RENTRÉE SCOLAIRE
POUR EFFECTUER VOS ACHATS DE LIVRES DE CLASSE**

Notre ORGANISATION assure une VENTE PERMANENTE de 8 à 22 heures mais ne peut complètement éviter l'affluence à certaines heures

RÉCLAMEZ VOTRE LISTE AVANT LES VACANCES

vous profiterez de nos

PRIX D'ÉTÉ

DE MI-JUIN A MI-SEPTEMBRE

10 % de majoration sur la vente de vos livres — 10 % de réduction sur les occasions de votre liste et 10 % sur la papeterie. C'est en été que vous trouverez les OCCASIONS LES PLUS NOMBREUSES

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

**S'IL NE VOUS A PAS ÉTÉ POSSIBLE DE VENIR EN ÉTÉ
VOUS AVEZ ENCORE LA POSSIBILITÉ D'UTILISER AU MAXIMUM
NOTRE**

ORGANISATION DE RENTRÉE

OUVERTURE DE 8 à 22 H. SANS INTERRUPTION

Venez si possible avant 10 h. ou après 20 h.
et de préférence les Lundi - Mardi - Mercredi et Vendredi.
Attendez si possible la 2e quinzaine d'Octobre pour
demander les derniers livres exigés par les professeurs.

*Dans tous les cas utilisez LES LISTES DE LIVRES
imprimées par la maison.*

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

**ÉLÈVES DE TOUS AGES - PARENTS,
EN COURS D'ANNÉE
de JANVIER à JUIN,**

PROFITEZ DE NOS SOLDES et OCCASIONS

RABAIS de 70 à 90 % sur Prix Neuf

VOUS TROUVEREZ :

Si une matière vous intéresse :

des livres complétant le programme.

Si une matière vous arrête :

des livres de base simples et élémentaires.

Si vous ne saisissez pas une explication dans votre manuel

un autre manuel de prix minime vous l'expliquera
différemment.

Pour la maison : des dictionnaires complets de latin et de grec
pour la moitié du prix d'un lexique neuf.

Pour les Jeunes : Notre bouquinerie de livres à découper, à
partir de 20 francs.

Tous les auteurs classiques Français, Etrangers et Anciens :

Dans toutes les collections de Petits Classiques
En éditions cartonnées et annotées au prix des brochures.

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

Rez-de-Chaussée — 2, rue de l'Ecole de Médecine

à l'angle du 26, Boulevard Saint-Michel

Pour ceux qui ont la santé
un mauvais bonbon est
à supprimer.
Un "Pierrot Gourmand"
est à ordonner...

EN VENTE DANS TOUTES LES BONNES MAISONS

Pour tous vos bonbons, exigez bien le mot

PIERROT devant **GOURMAND**

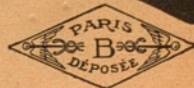
friandises du
**PIERROT
GOURMAND**
EXIGEZ LE NOM

COULEURS
BOURGEOIS
AINÉ

Flashe

COULEUR
POUR LA DECORATION
GOUACHE INDELEBILE

18 Passage du Génie

PARIS XIIe

1964

Havia deixat alguns causets creient que us es
necessitaria i que amb la meua memòria en
tindria prou.

Es veu que me m'errava i es repene.

Una llista de llavis prims i mots vexantells
que semblava tallar les paraules.

Acabades tres obres de teatre que em plauen
feta, que he escrit per a pue em plaguesin
a mi i sense pensar en el públic, com tot el
que he escrit a l'exili: La ventura, comèdia
en un acte o en dos; l'ala de espere, comèdia
en un acte i penja quaders; El altre, comè-
dia en tres actes per a unificació de Requies.

J'acabo d'acabar el volum III de His-
tòria de la meua vida i els meus fantasmes.

Chartot em venja de les puntades de peu
que us heu donat ~~meu~~ - perquè us heu
proprats - a certa mena de gent.

Chaque et est, com una bandera, et iem.

Voltaire, à propos de Marianne: "Un hom-
me qui passe sa vie à peser des oeufs de
manche dans des balances de tripe d'a-
raignée."

D'accord

1919, l'any que l'assassi de faules fou
abolit i la vida de faules condemnada

a pagar las "cortas" del precio.

La justicia se gairebé sempre i ar-
rèn del mor, una morda.

Pars a França, la patine del Drets
de l'Homa, ho es mis que antora.

Integrament, l'astassi india, ofe-
gat a Mallorca, durant la nostra
guerra

Epithrafe, composta per elle misma.
de la cometa de Vermea l'adornada de
l'ama de Volupté:

"Ci-git dans une pair profonde
cette Dame de Volupté
qui, pour plus grande sûreté,
fit un paradis en ce monde.

-1670-1736-

Travessa de la Balnear, a Saint Jean de
Luz.

Izar - Eder, Guernica, Nivola - de Clanes -
Sanial Cirme, Guernica Bixintxo, Baxoa.
Exutem - Neta, Niza - Guernica, Gatu - Ba-
ragua, Cristo - Neta Nioja - de Parajet. 7
otro de Neta, Laputza, Laxotarra.

Neta espantada de parca en el pue-
to de Saint Jean de Luz

(Pala Juan de Neta Neta)

Reborda a part, ^{tres} quatre ultimes
versos del llibre de Neta, que mai no
veureu prou hi.

"i ho ha de haver un espirtu volutà?"

i sempre se ha de sentir lo que te
dices

¿Cuanto se ha de decir lo que se siente?

(Epistola de don Francisco de Gu-
ardo al conde - obispo de San
Lúcar. 1624.)

Después de llegar al doctor - modelo de rancu-
riosa senectud - que hubiera de abogar por
Martín - ha pasado a l'edició dels actes (com-
plets de Lerra (apudat, edit. Madrid. 1951).

No todo lo mal se deduce que para ser
un gran humorista y un gran escritor hay que
tener un "temperamento fisiológico anormal",
ser "velocidos", tener una "idiosincrasia"
sin freno y un mal humor frecuente; te-
ner "un sistema nervioso tan débil como in-
estable", ser "histérico" y padecer del tripartito.

De todo lo mal lo mal se deduce que
hubiera de abogar por Martín era un escritor
mediocre, un mal chico y un mentecato.

(Nota per a Presentia de Lerra)

Julietta Greco, que al presentaren fa uns anys.
es una dona mis aiat bonica, molt simpàtica,
una mica poruta - t'ofici v'ha portat - el més
gran defecte de la paraula es ser amiga d'a-
questa bestia lenta que es signa (edit. Saint
Laurent, feixista i escriptor de bar i no cap).

Havia feanton ^{en} el dia, i ja hi artoen total-
ment d'acord!

- La "nouvelle vague"! Elle pourrait tenir dans une nuette.

~~Les~~ Les premiers bombardiers de Londres - an-
glais commencent à jouer la politique exté-
rieure : criminalité de Chamberlain contre la Repu-
blique espagnole - ~~est~~ enlèvement des
des guerres, fins Maures, habiles depuis en les
aventures de l'accord de Munich. Entre elles
un plan bas. Malgré les déficiences, et
directa, en lieu de l'encre l'artabement, et
limita à poser en une de les parties et ré-
tit les uns.

[Unis d'est que mai]

Et directa sera un humanista com-
semble que, obligatoirement, has de ser les
et aspects.

- Incubité! ~~Quelques-uns~~ et et et. i Quan
n'a prendra de ser persona fina! Botthelli
us et un vi: et un formet.

Véritablement, cela ten bien dit com si les
hagies dit si.

Swift.

- i'et die que costi : si us est habien
int abas à viana?

- En semble que us, car us hi he cost
mai.

- Is temps. Ten die conforma avec des
autres songes.

(Par a fubiste us actions al temps Rome)

Recordar el jardín del Varesstipet, a Rindloper,
que es tan bonito ~~de~~ attila oroch.

Lakem mindaggy, o ripui: m'as igual.

Tan tot un idiota podria ~~esser~~ escriure per
altre cosa que no siguin el diner.

... Per folheton (que s'erra,
pero que ja sap que s'erra)

La meua dona, polistona! patieix d'
una vida massa solitaria.

Papys

"El francès ha viscut molt temps tota una
región despòtica i temperat per l'epiglama",
deia Carlyle fa uns anys.

El mal es que encara hi cinen.

Totes les fadrines ripues son bellíssimes

Byron deia que l'hivern, a anglaterra fi-
na al mar de fútil i escomençen al mar
d'agost.

No jurat es un grup de dotze senyors d'
intel·ligència menys que mitjana: i penes.

L'anglaterra i l'Amèrica, - deia Bernard
Shaw - son dues nacions separades per una
mata o llengua.

No faia res de bé, però això, val a dir-ho,
ho faia molt bé

Charterfield, que ha donat nom a uns llibres
molt confortables i a una modalitat de cigar-
retes, diu un dia, a la Cambra dels Lords:
"No ha d'aparèixer, senyors, de comptar amb
altres coses que l'aspirabilitat."

La religió la tenim al cor i no als
genolls.

Verdell.

Una pregunta mai no es indiscreta: el que
moltys vegades risca de ser-ho es la resposta.

Wilde

De Gaulle no recorda que quatre anys enrere diu que
"on ne peut gouverner les peuples contre leur volonté".

França deu pensar el mateix, però, més dient que
de Gaulle, no ho diu.

[La llibertat poble de prisonier es chose absolu-
tament incorrecte, positive tant que il est derrière les
barreaux mais au plein jour des dehors les fers qu'on
il en attendait qu'elles sont vite épuisables]

André Breton (Aréane 13)

"Quand a Barcelone impérialisme et internationalisme
del 6 d'Octubre i de la revolució del 36; Fran-
ça estava dividida en les volútes precur-
res de la viciosa..." prop Pda: De l'Empire
net a Andorra. Vol. 266 de la Bibliothèque féde-
ta. Barcelona 1959.

això fou escrit, segons diu l'autor, el 1948.
Així també ho escriu?

~~Pensant~~ Pensant en el que és a Catalunya - si és en-
cara alguna cosa - penses que és difícil mantenir una
presència des de l'absència i des de tant anys d'absen-
cia.

La presència es ser aquí a la terra aquí - la terra
propiament es molt lluny de Catalunya, on arribo, si arri-
bo, en molt bona sessió i entro la voluntat de la majoria dels
que aquí ocupen els llocs que deixaven costats.

Encara que sigui risant la discrepància dels quatre co-
postes d'ànima bella que fan, molt molament, funcions d'
invidiosos, em sembla molt important i molt digne que l'
home, sobretot l'artista, sigui vulnerable, es a dir: que s'api-
ga contra l'arbre de la seva sang i de les altres, recordar és així
que se'n anaren, sempre a ^{un} infant i a la llum d'un
matí, estimar la dona que es la nostra dona, ~~per~~ tenir per
del dia que haurà de partir per un camí d'arteg roent
per acabarant que es perdin per camí.

L'artista Surrell, marxalista molt interessant, diu, al·ludint
al Breghes que no m'interessa gens i tan ho influenciat a l'ac-
tualitat actual, ~~el que és el marxisme, el que és el marxisme, el que és el marxisme~~ i
el joves són els seus: "és una escultura comestible metafísica
que ~~per~~ amb carnes que parlen o amb pols de les escum-
beres."

D'Armand Batlle: "Le desir de l'originalité a
tout prix mène à l'extrapolation; la véritable origina-
lité est de l'insouciance, de la simplicité et même,
plus souvent qu'on ne croit, de la modestie."

Le mensonge es fill de la desesperació, l'últim re-
curs de la desesperació.

Henri Massis à l'Académie ? naturellement ! Il fallait
un successeur au défunct Charles Maurras, on l'a trou-
vé : le député Henri Massis, réactionnaire modéré. Hen-
ri Massis, l'ignoble historien des Caduc de l'Alca-
zar.

mêmes ou d'esprit insuffisamment
critique ». Bernanos et Gide avaient
sans doute discerné la tristesse de

« il n'y a pas un talent
un peu vif et original qu'il n'ait cou-
vert de sarcasmes. Après avoir dé-
noncé dès 1929 la faillite d'André
Gide, il l'a poursuivi de ses abole-
ments jusqu'au Prix Nobel et au-delà.
Il a flairé dès l'origine le venin per-
nicieux, « le romantisme de l'adoles-
cence » qui infecte les premiers ro-
mans d'un François Mauriac et d'un
Jacques de Lacretelle, et il n'a pas
été moins lucide à l'égard d'un autre
de ses nouveaux confrères : « M. Du-
hamel est surtout un homme ignorant
des choses dont il parle... Idéologue,
M. Duhamel n'est rien qu'un ver-
seur d'illusions verbales... ». Il n'a oublié
ni Romain Rolland, ce « femmellein »
qui n'était guidé « ni par l'expérience
ni par l'entendement », ni Roger Mar-
tin du Gard dont il souligne le faux
dans la pensée et discute l'honnêteté
artistique.

Bernanos parlait à son propos de
« ces malheureux qui, nés plus ou
moins dépourvus de sincérité pro-
fonde, se sont travaillés pour s'en
faire une ». Et Gide avait noté chez
Massis sa curieuse impossibilité de
citer un texte exactement ou sans
fausser sa signification : faussaire
qui n'est pas forcément de mauvaise
foi, ajoutait-il, et qui peut faire figure
d'honnête homme « aux yeux de nom-
breux lecteurs peu scrupuleux eux-

(A.F.P.)

HENRI MASSIS.

Il n'aime pas la vérité.

cette vie : M. Massis n'aime pas la
vérité.

R. K.

bus
du
ple
bli

I
né
a

né
se
qui
pas
aid
rie

alg
du
nu

Comme se doit une nuit réveillée la mor-
te vider, deis Beethoven a Wagner et 18
de novembre de 1851

Henri Massis une opinion de Marie Tournier 700
en somme une bonne : la loi s'applique

he adoptat et sepiant capim de irto: he fumar pua
stous, m. deixar de fumar pua este desmest i m. fu-
mar m. e m. cigar other

T:

St: i asi, pua, go m. te interan?

St: La verdad: m.

St: Pero m. apenas hace tres meses me desias
que m. m. habia en mi algo que te gusti-
ba mucho!
e d. pers go te lo gestaste.

i'que alegria contemplar a los bombarderos ale-
manes estirando alguna de la insolencia de los
nacionalistas de Munich! Seis - segun el "West
End Post, el general Franco

el Congreso ~~del~~ Internacional del Pen Club, cele-
brar a Amsterdam se vio muy, Charles Morgan, que es
provida de aqui en un discurso: ~~Porque las grandes organi-~~
~~zaciones nacionales para el exilio, como la PEN~~
~~Club, la respuesta la mas simple y la mas justa~~
~~seria: « Nos existimos para que no pueda~~
~~existir una organizacion tal que para los~~
~~escritores en exilio. Nos trabajamos para~~
~~que no pueda mas existir escritores en exilio y para que el~~
~~mot que los designa sea a jamas bannido del vocabulario del~~
~~gener humano », se ha escrito~~
~~el celebre novelista ingles Charles Morgan (Fontaine, Sparkenbroke).~~

« Parmi les grandes organisations nation-
ales qui, ensemble, constituent la grande
organisation internationale d'écrivains qu'est le
PEN, l'une a droit plus spécialement à notre
attention : c'est le Centre des Ecrivains en
exil. Si l'on nous demandait ce qu'est le PEN
Club, la réponse la plus simple et la plus juste
serait : « Nous existons pour que ne puisse
plus exister une organisation telle que celle
des écrivains en exil. Nous travaillons pour

qu'il ne puisse plus exister d'écrivains en exil et pour que le mot qui les
désigne soit à jamais banni du vocabulaire du genre humain », s'est écrit
le célèbre romancier anglais Charles Morgan (Fontaine, Sparkenbroke).

~~et~~ et 5 de novembre de 1889, a madame Hélène Brauns, referint-se a Barret: "Un je n'ai pas de mot pour dire suffisamment ce que f'en pense de la tenue idiot." Faguet

Malgré un tel ^(marque) tant de la même chose, après j'indis critique, bien à fublant, en reconnaît une famille Faguet. (~~Barret~~ ~~Faguet~~ a la Faculté des Lettres de Poitiers de telle on j'explique dans le nom d'Henri Faguet)

— ^{15 de June, -}
Aquesta nit, (d'entre les choses, he sentit contar una copellada al jardí de casa

Le via du réconfort, du chagrin, du danger.

La indiscrétion, par un de nous, préfère la malversation à la rectitude.

Le canal vult des fantômes.

Nellepi Hildertin, et carnet de Leonardo, et Laskoon de Lessing i es textes d'abbé de Brier

Hes ari une maxime de tout Pan que us couvrent al politici: Tot et que us voit d'une courtoisie et perat.

"Voulez retourner à la char, on je us hi habia singier. Voulez retourner al bloc on habia parat la orde, on je us hi retrobaria res: C'est la via a la rectitude et al prout"

(Aquest text es d'une note de, note bonne, — us en reconte el titol i us time temps de l'ecar l'exemple — de fons Behn)

Toujours écrire pour quelqu'un; en tant que
soi, on est quelqu'un.

Voléry

humbler son es prodigis.

Cap, pero, tan prodigis
com el home.

Lipolot

Si l'home s'atempna a la teoria de Vico i conscient-
ment, sense erra possible, talis ~~veritas~~ veritas vivit histo-
ricament, constitutivament amb la Historia, aprendria a res-
pectar-se i a estimar-se son cel.
(se estimaria es respecte).

Trakeraç diu que "des d'adara fins ara es hi
ha hagut cap estatut al món on el qual no inter-
vingues una dona.

Trakeraç exagerava.

Hi ha hagut de Gaulle

Qui de l'home o de la femella - de plus de per-
sone? Mais c'est l'homme, incontestablement; la femelle
ignore i peu près la pudeur.

En una magnífica ~~de~~ edició del Monatistes Fran-
cès, dels opuscles sàxims de Joubert: "La son du
chairon ne fait penser à rien, l'est en cela qu'il
est essentiellement militaire".

~~Le fait est que les gens qui sont les Joubert et
ven que ne era militarista. Cap home intel-
ligent n'as.~~

"au fond, les financiers ne sont que des voleurs
qui ont acheté près du gouvernement le droit de

Si contempler un papant - dais et dote, et ses
son preta des (anties de la vie - observen, elabot.
la positiv del el per a un ~~empereur~~ errat : que
et que habien creput papant els fos d'ombra d'
un pigment.

J pense que Hildebert no haeria tin-
gut tracty amb polities.

Desobert, gracies a Gaston Bachalar, el fillof
de La philologie del for, un gran novel·lista fran-
cis : Henri Barres, ~~don~~ no pas tan conegut dels francesos
- ~~no~~ desconeixement d'orige, es tracta d'un es-
cripta que no sap fer molt - un merce.

He llegit dues novel·les seves : La mas Thie-
time i Malicieux, meravelles.

x
ou l'histoire de la vie
Sel La Rochefoucauld que fa anys en
a romani vallegit - l'lectura de circumstancies, lec-
tura des anys negres de l'esperanç - el blatinista En-
nest Renan : "La gravité est un mystère du corps
incarné pour cachier les défauts de l'esprit"

Serges Bernhamel, de tanta "bonhomie" - i de
tanta intel·ligencia, escriu en Contraintes sur le
trouble : "Vieille républicaine? Oh que non! Vieux re-
gime, tenegit tant bon que met en democratie, et
qui ne parvient pas à prendre au sérieux son oligar-
quement / Il disent volontiers : "Entre toutes les bases
du monde contemporain, notre base even fut la
première à bannir de ~~par~~ roy, le roi. Nous sommes
la plus ancienne base avec républicaine... / Hen-
ricquement, la plus ancienne démocratie du monde
moderne pense avoir trouvé solution à ses inquié-
tes. Elle espère concilier ses goûts les plus contradic-
toires. Voici qu'elle semble se faire un oiseau

posant es ell en blanc i la mà al pit, clama-
va melòdicament: ¡Tots per la patria!

~~Restrem~~ Restrem al pill, q ue caldrà més.

~~Et voilà~~ Et voilà de la terre et grillé d'argenter mit que
je commenca à tenir peser i parfum de tar-
da us es mon del jardinet de la rose ou visc
a tant futia de Loria. La terre compaignie, o
signe el sen cant, em place melle - j'ai volée
fer-tai! Fine temperament musical! - pers
en argenter penser.

[illegible]

Es asee que se tracta d'un prill revolucionari, d'un prill que va a la seva i no té volació de funcionari.

El prell no pot capir que una gent tan oberta com el nostre episcopat, inventat de d'altres, (leopotes i les cigarretes de tabac no són perfumades, consideraria ~~un gran defecte~~ una sagrada cosa bestial tan bella i presentat com d'escarbat.

7 minutes.

— August 1911!

~~a l'hivern, a l'antora, - ni, que jo sap-
ga, endre del mon - es prill en l'antora. Thi
ha que diu que, sindicat com deuen estar,
o' han declarat en craga per reprendre for-
ces per a l'estiu vinent. Atrey olinau, que,~~

cançons de fer vida de mit tot d'estiu, es passen
d'hivern dormint. Atthy, que s'han mort.

Ja he pogut descriure que res de tot això es cert.
A d'hivern el poble andorrà i es que hi arri-
ven de d'asià i d'alt supell es passen la
vida a les tavernes, bars, botigs i botigs de tota
terra fent "la botifarra", que es una mena de
una "manilla", i la vida hivernera des plorosa an-
dorant.

A Andorra de les serpantines en olives
serenalles. i de les esquelles dels camats, corbilles.

Es magess - es d'Andorra i es de fora d'Andorra
han descobert una nova manera de treballar la terra,
en una conreu que gaïrche sempre dona mis brass
collites que el blat - aquí se'n coll pox o gens - les
patates - que se'n donen collir moltes car l'altre i
cada dia. fredes o bullides, en sucija - i el
tabac, que deu ser per el foraster, car es andor-
ranes fumes tabac hova, ~~tabac hova~~ - fet a Suïssa -
holandès, anglès o americà.

El nou conreu, menys arripat, més
reposit, més segur - es cal blauvar, se sembrar,
se stallar se regar, car ja hi ha la pluja
i valtria més que es no n'hi ha gaires ~~tant~~
perquè es tracta d'un conreu mi feneris que
no vol pluja - es el camping.

En lloc de blat, morast, patates i tabac,
tendes de campanya, moltes tendes de cam-
panya, com mis mitja. Pel cap baix cada ten-
da de campanya dona un rendiment d'una

de cinquanta penyes. L'auto, quan n'hi ha
- i n'hi ha gairebé sempre perquè en té
tots dos - 3 compto apart.

L'aglomeració de les tendes de campament, les
incomoditats i les molesties de l'improvisada
instal·lació temporal, - "a la guerra
com a la guerra" - fan pensar en una ma-
ra de camp de concentració.

El camping, # diguem el que vol dir, fet
de la miteria - és hotel massa car per ~~ser~~ ~~per~~ ~~per~~
a l'obra, el ~~petit~~ petit conueccionat i el petit fun-
cionari - és el camp de concentració del temps
de pau.

Des de les primeres plujes tardorals, les darreres fet-
tes mapis i els primers jocs van desaparèi-
xent les tendes - blanques, verdes, grogues, vermell-
les - del camping.

Després a estimar-se no es, fet i fet, un canvi
d'aires: és un canvi de marques.

Ungüent tota l'obra de Swift, sense mutilacions
ni retocs ni adobs. hi ha interès, sobretot, és
Gulliver, és consell al sergent i la historia del
historia del quatre últims anys del regnat de la
reina Anna, tan estretament lligat a la guer-
ra de Catalunya contra Felip V i en favor de
l'arxiduc Carles d'Àustria, que ~~avui~~ tan in-
dignament deixà els catalans a l'estolada.

Un llibre d'aparells ~~de~~ d'un llibre

des environs de Paris, home ol' una incul-
tura tan gran com la seva pedestal, igno-
ra el que sap totun: es unos dlatins des d'any
~~de l'antiga Grecia~~ de l'antiga Grecia.

¿ Com era he volgut que el pobre home es
hies - el pobre home, refugiat que "no vol sa-
ber res de politica perquè el passat, passat"
i no s'interessa per l'alta cultura, li he tra-
mit aquesta llista que qualquevol alumne de
quart art de batxillerat hauria pogut treu-
ta-li:

Jupiter: Zeus,

heptin: Poseidó,

saturn: Kronos,

ferus: Hèros

Venus: afrodita,

marc: ares,

hercul: Heracles,

Bacus: Dionísos,

mercuri: Hermes.

Minerva: atenea, la que planta l'oliveta
a l'entrada de l'Eretria,

Vulcia: Hefaiста,

Pisena: Artemis,

Ceres: Demeter,

Plutó: Hades,

Cupido: Eros,

trankapi: asclepius.

h. tan pol sacri!

Quan l'hivern del 45, es guerrillers apa-
nyos que tan habien ajudat a la liberació
de França atacaren Rielle, capital de la Vall
d'aran, artiguieren a punt de fer presoner, a

Homes i vaques, tota la pluja, han arribat al
~~plu~~ pla, que ~~ha~~ ~~havia~~ aïí a l'ant fubià, més ben
dit: a hopt, no es tan pla com això. Ag ho-
mes i a les vaques de pluja es havia rentat.

Nany de la Providència, benefactor i proteït,
de

L'egit de tesi doctor d'un senyor Elie Poule-
nard, professor a la Faculté des Lettres et Scien-
ces Humaines de Strasbourg. La tesi es un estu-
di sobre Strindberg i Rousseau (Presses
Universitaires de France. Paris. 1959)

Tal vegada aguent bon senyor s'apiga bé d'ofi-
ci d'entendre la lletó al estudiant, però...

Però la tesi es del més vulgar i banal que he
llegit, sense una espurna d'originalitat, sense
saber veure com cal veure: amb lucidesa i profun-
ditat, amb singularitat i personalitat, limitant-
se a dir - potser, que es molament - al pui
totum un xic entre l'obra del ~~plu~~ senyor fersé
i el ginebrí ~~plu~~ atalidici.

Quina diferència, quina enorme diferència an-
te es Alain, Bataillon, Barraill, mes i aguent
pobre senyor que ha interpretat massa al pen-
de la lletó es molt - ganes d'exportar la bourgeoisie
del Papa del "roman nouveau": L'escripta es
l'home que no es té res per dir.

~~XXXX~~ L'artisme max fable - que, quan d'ou-
pació alemanya en pregava: "les manuscrits,
que es compriment" (1) - diu que "le sauveur
a la chair une parole qu'il se nourrit de ve-
nettes".

(1) f, però, veing refent escribit-li.

El grill de Sant Julià deu estar indicat car es
cantos ones hores determinades. Que demen es-
se, es clar, les reglamentaries.
L'empres. S. M. el Reglament!

Han vingut els gitans de Lleida a cantar-me.
Per mi ha estat l'homenatge més singular i el
més inesperat que m'han fet.

a l'Hotel Mirador han begut i han
cantat fins a punta d'alba.

~~Ha~~ fet cançons tenen alesh, com es
vell i corren al mar. En un recerda ara q'una
òpera de Gluck hi ha el tema de quan el
pare no té prà, cançó popular catalana.

Una de les cançons dels gitans de Lleida
ha estat una "nadaló" dels gitans de Perpí-
nyà:

En l'altre de Perpinyà,
la mare de Sen plaura.
- ho plorin, mare de Sen,
que el burri ja tindrà patla

Després, a l'anar cap, ja abans de l'hora de
dinar, ha arribat un home d'aspecte sinper-
lar. (Singular perquè, més que un paper, sem-
blava un vegetal)

Es era el inesperat, un treballer escrit per-
què la taula es més gran que la de la ma-
ra cambra i ~~ha~~ puc posar-hi més llibres i
papers. Hi ha vegades que m'hi poso tant
que en un certa un calent per a poder
escriure.

Angelina ha vingut a demanar-me si po-
sible per entrar a quell home perquè a la
cuina hi feia nosa. Li he dit que sí, és
clar, i ha entrat l'home, amb el cap d'
un sac a l'esquena. Ho ha salutat, me
ha dit un sol mot. Ha deixat el cap - el sac -
a terra i s'ha assegut.

Jo he seguit ~~mirant~~ escoltant i ell, silencios, em
mirava amb una gran estranyesa. És a dir, no preci-
sament a mi: al que feia.

És un home ja vell, però de segurament més
fort que molt jove; un ~~home~~ muntanyenc amb
més múscles que gràcia; ~~amb una bona bestia~~
de muntanya, agilitat i força com la llebre i el
sangre. El seu ~~cor~~ físic feia pensar immediata-
ment en la bestia de ~~la~~ muntanya més
que en pas en l'home de la vida. L'entenc,
abstrès, rellig en el seu silenci algun tipus de
muntanyenc, com en les besties que es ~~poden~~ saben
parlar en les pautes, - li havia estat refusat el
dret de la paraula. Però, amb les cames un xic
trencades i curtes, es brava llavors per abastar el
que el camp i el lloc donaven i per a servir
de trixi darrere d'una pat impròpiament tota la
pàlida clau de les coses, unes mans disformes, pe-
ludes i àcides, un cap rodat, apatat i bomp-
gut, uns cabells ~~negres~~ tallats molt curt i de
qualque manera, aspres i d'un color de cendra
bruta, un front estret i més pàl·lid que la
resta de la cara ~~engarrada~~ engarrada per
les arrugues, i d'un fosc color de cuir atrofi-
nat, uns ulls negres, rodons com els dels ocells, de mi-

cada la neguera i cellosa, i molt cussinat a les en-
gues tota unes celles ~~for~~ hirtutes i fondores, una de la
ample i profunda que, clous, sembla una aran-
ga ~~mol~~ molt, una mes curt i aixat - talment com
una excrecció en el tubercle de la una, les rel-
les ~~per~~ molt separades del vami. (amina a pupit, tret,

- ~~mol~~ ho veurei després, quan se'n anirà - i això
el fa semblar més petit. ~~La~~ Diment, car es concidera
a dinar - per això ha vingut - i ajup encara més
i té la barba al mateix nivell que el plat.

Quan he deixat el treball i he tret els
papers i llibres de la taula per a que ange-
lina de paris, aquest home ha començat
a parlar. Tan parlava a mi, sense mirar-me,
perquè jo era foraster i, per tan, em podia con-
tar el que jo havia contat a tots es de la co-
stallia, que no l'escollaven. Jo si; jo l'escollava es-
tallat la seva aventura absurda i desafortunada.

Tan tan estrany el que em deia que jo,
escrit, aixecava l'esguard interrogant a angeli-
na i ella, somrient, em feia que si amb el cap.

L'home, en un to de veu baix i monòton em
deia que feia dos anys havia perdut una mu-
lla a la muntanya i la cellana. Hivern
i estiu. Oh! jo la trobaria un dia o altre, n'esta-
tava segur. Donc una bona pensada o l'engneu-
i ~~quan~~ quan es trobava, que devia ser escrit
- després, diu, veient que havia molt - sempre
trobava qui li acceptava. ~~Quan~~ Se menjar
no en donia. i Perquè havia d'anar carregat,
si n'hi donaven a tots les maties per no par-
lava, for a no for l'hora de dinar o sopar?

Quan de nit, hivern o estiu, l'agafava en
dormit, dormia al lloc. Quan hi havia al-

x. l'home mirava cellosa, amb
la boca oberta i parlava molt

guna matia propera, i li convidava a sopar i dinar a la pallissa, que aquí a anadora homenes d'era i es a cobert.

Angelina, ~~de~~ veient que el tipus l'inter-
ressava, li deia:

- Que no cantareu avui, Rita? A aquest temps
li agradaria sentir-vos.

(Així l'home, arreu on anava i li donaven
dinar o sopar, cantava. Ell en deia cantar,
pero en realitat recitava una mena de roman-
ços interrompent, d'un pintoresc i abracadabrant.

Ay, ell dia, en havent "cantat", trequi
del sac un paperet de petites notades i picades
des ocells i les donà a Angelina, dient, molt
convencent i sense pota d'ironia:

- Te'n vaig: les he collit pel camp. Els arbres son
de l'any, pero la fluita es del que passa
i l'any no hi es.

J'afegí:

- he'n vaig a l'heide i després a Montblanc.

- A peu?

- A peu, es clar. La cosa es la mulla.

- Es una cancinada!

- Si, pero jo no tinc pressa.

Quan fou fora, he presentat a Angelina:

- Les deus son veritat que se'n va tant lluny.

- Si que ho es. Tot l'any roda. A casa my
hi passa un mes o dos. Ho s'enten amb el fill,
que te molt mal genit, ni amb la mare, que es
boja.

- I la seva dona?

- Ho an té. Fa temps que va morir. Tan-

te era boja. I diuen que unig la vida.

L'humourisme es la caricatura de la tristesa.
Per això en tot bon humorista hi ha sempre
una espurna de tendresa i de pietat de si
mateix.

Sinca que l'home exiliat es sempre sol.
I quan no es exiliat també. (La solitud es el
patrimoni de l'home.) La seva llibertat.

L'acció es la filla del home.

hij homes vida das gentes
e morte das nossas vidas.

Aquesta interpretació de fil Vicente es la més
bella i la més justa de la vida del poeta.

La història, en realitat, comença al segle XVIII. Pi-
dent, diu: "C'est la siècle des sciences naturelles
qui commencent".

Les ciències naturals en les àmplies que ens parlen
pel laberint del ser i l'esser de l'home. Totes les al-
tres ciències ~~estranteres~~ ~~de~~ es ~~donc~~ limiten, forsa-
rament, a les instal·lacions, a les simplificacions. La his-
tòria, no. El històric sap que, per una llei plenament
controlada i, per tan, acceptada, hi ha mil excep-
cions, que el que en certa circumstància es
certa no ho es en el domini d'una altra ~~circumstància~~
circumstància.

Elm. parlant de Christopher Fry, diu:
"Et a ser un veritable poeta caldrà que a-
quest jove aprengui a ser menys poètic".

L'èpica es romàntica alemanya. En a alemanya
on neix el Romanticisme i no a França, com

cremen y que los comen las cosas d'oides. a
Francia hi entra prafes a ferand de herval. ~~XXXX~~
~~XXXXXX, XXXXXX, XXXXXXXX, & XXXXXXXX, XXXX~~
~~XXX XXXXXXXXXX XXX XXXXXXXXXX~~ El Roman-
ticisme alemán es profundamente relijioso,
Ludwig ~~XXXX~~ Tieck, Johan Paul, Herder,
Novalis, Hölderlin, Brentano derivan el movimiento
vers el misticismo.

Schlegel, Shelling, Hoffmann, Kleist: La West-
-te-Young, us.

hi, - ja no val dir-ho - Heine tampoco.

Eduardo Zamora m'acria del de Buenos Aires
el seu libre de manuscrits un hombre que se va
a mis de la manuscrita, adreçada a mi, hi ha
aquesta bella dedicatoria:

"a los treceañeros y a los expresos, que
me descubrieron las anchuras del mundo;
a los puertos y los andenes donde mi es-
túpido aprendió a saborear el dulce a-
margo de las despedidas.

A mis hermanos los caminos, que
tantas veces me engañaron deliciosamente
con las promesas de llevarme hacia
lo que buscaba y estaba en mí.

y también a la memoria de aque-
los camaradas de juventud cuyos sueños
pródigos, que estreché tantas veces, hoy
yacen bajo tierra desdénosamente
abiertos en ese gesto con que la mu-
erte parece decirle a la vida que todo
debe darse."

La ventrada ampolla de Xampany i ha des-

maior a la palledeta de plà." 10

"La forma es inseparable del fons i, per tan, cal inventar una nova forma a cada obra." així, que no em resulta factible ~~per~~ sempre, ho diu O'heill, el gran dramaturg. A més no ~~ho~~ hi ha cap, absolutament cap - així ho sabem un dia es que avui, per turisme, v'emballeguen amb els francesos, Belgues, etc. superin a ell, a Pírcoullis i a Lardmand.

Arthur Miller, *Death of a Salesman*: coming on, a person
by itself, an a person who is a person of person
and.

to other, viz.

Una larga vejez es una larga impaciencia.
Se acaban las mujeres, los ríos, los cráneos. Solo quedan
las arrugas y el artritisismo. Un horror...
La muerte, sea transe curio, maloliente, pes,
tipe y doloroso.

al començament d'Eurovisió he vist la tomba dels refu-
giats espanyols. Alguns muriren de ~~la~~^{les} assassi-
nats ~~per un monstre nouvellat de~~ per un monstre nouvellat de
l'ortry - al qual, malauradament, oblidaren el
magnitudat el 1944 - que deixà anar, delibera-
dament, l'origina ~~de~~ d'un prot seu on el
gendarmes havien posat els refugiats. L'esclauia es
trebaren molt de feut. Menys fena per al pen-
darmes. El ferer i l'anar d'unos supericiants,
— entre ells fins sentitj, d'orige - bartiren
aquesta tomba humil, on ~~fora~~ foren enter-
rats també els unitats de la Resistència.

This has been placed out of view of the ~~main~~ ~~main~~

- martir i herois agermanats pel la mort,
martir i herois enterrats amb es ulls oberts, tal
com es van an la terra gran novel·la i amic
l'angel asturià. I una llegenda que
indita i prega:

els germans que allí reposen, el
sacrifici dels quals la patria recorda-
rà eternament.

Jarrans o serrans.

Guinets, peixos de sapa que es pesquen amb
una mena de balança plena de fang i que es
marinera aguanten amb tres indites.

Engrotas, que son es criats de mar que a
Marsella homenen oursins.

El goig de sentir-se lliure.

I el neguit, la por de no ser una colubrina.

En aquell banc de la placeta pobre, el sol
li havia ajagat per a dormir-li com un
poble.

Aquí, al peu de l'afrit i anacronia
monument al pintor Rigaud, els chocharols
que dinaven al seu pobre dinar de diu al-
tes. Menjaven en unes taules de coure
que feien de plat; beuien a ~~raïf~~ raïf d'
ampolla. Ven d'ells pleraca i el seu company
malolent vanament per acribalar-los.

- Però per què plorés?

I l'altre ~~de~~ es desolava i en

Me se peu entengava na muniõ disforme, mo-
redone.

— Tencas et double poe? Pda m'auria
mês de mangar-me de cap a la rière.

Passamen dos idistes, grassos i ben vertis i, mi-
rant es elchards, comentaven:

— Aguéis son es mêt felis del mon!

Perpinçia es la ciutat on, fatalment,
cada vegada que hi vuy perols de petaca.

En una parada de llibres vety he comprat la
primera ediciõ del libre de madame de Staël La
l'Allemagne. M'ha costat tres cents francs. El preu que
me s'ha venut anterior tant de llibres com jo de
trigonometria.

Francisco Llibre deia que "no es difi-
cil governar a los españoles, sino gobernar con
los españoles"

Aquesta fou la trágica lliçõ que me es co-
bren aprendre es governant de la República.

Per a l'història (gairebé) Natural:

Se s'automa-munt, s'entenda que hi se veix
per a obir la foma en fa un pages: un pa-
gès veu, que mai no espera la collita.

al cel de tarda, s'eleva l'arguard d'
un estel

Segons Vitruvi, citat per Benvenuto
Cellini, per a ésser bon arquitecte cal es-
ser un xic veu. ("S'perche, villone di-

Althaus i cada dia es estimes més. 9 m' sap hi
perquè es comprèn.

Uns contemporanis no sabent ja mai a quel
punt se les hi m'prisej.

Ell, però, fou menys fribble més d'una vegada.
L'any 1876 i el 71, bon exemple.

Plou, plou incessantment, d'un cap de dia a l'altre.
I fa vent, vent del nord. I comença a fer fred.

El jardí es plà de fulles mortes que el vent es-
combra i es podria anar al fang de les plujes.

No temps per un aixil de casa - es diu q'ne un
tine clare.

No temps per a treballar en les meves ma-
nufes - el darer volen.

No temps per a escriure el sol dels dies
passats - el temps feliç - que ho pluja, el
vent i el fred des d'aquí en un poder prendre.

de Perpinyà he retut el propi me Ventalló.
L'única escripta català que a l'exili tingué
per mi un pet radical.

El mèdica professional, ~~adquirint~~ olia (dis-
tint, adquirint un poder cada dia més gran
a mesura que declina el cos de la col·lec-
tivitat.

9 m' diria auri!

Per a historia (gràfica) natural

Quan es morgués volen menjar dels pipen
un diabètic.

(Per massa feliç, no m'acabo de ploure)

Hoy así una réplica a Bachelard, es a propósito del bon Bachelard. A propósito del verso Bati, signada por François Mauriac: "Mais Bati n'existe peut-être pas en dehors de cette apparence protégée: derrière ce masque, il n'y a probablement rien."

A més de més, Bati es un pintor obsc. y l'obscuritat, xavalla de la luxuria, es moneta de pobre.

El marit es la liquidació, per soldo, del promès.

La buena educación es el arte de disimular la buena opinión que cada uno tiene de sí mismo y la mala opinión que tiene de los demás.

Era un hombre tan gordo, tan sumamente gordo, que durante una manifestación celebrada por el Gobierno creyendo que era un plump.

La guerra es siempre, a més d'un negoci brut, la lluita d'uns homes que no es coneixen en profit d'uns altres que es coneixen en perd no lluiten.

Seemla que la vida magnífica d'ahir en els joves es el trixeracisme: en la indumentaria com en el moral.

Es igual la cara del creix o del hombre maduro que la del joven. La de aquell dille lo que ha hecho en su vida, lo que ha entendido. En el joven, que ~~no~~ aún no ha vivido, el rostro está bien sin escribir, sin grabar.

Inlón maries

El meu llibell, semblava un company mal-
tractat per crític.

- Pense que no hi ha cap rival al món; hi
heia - que hagi erigit cap rival a cap crític.

Elmè, que veíem de l'ensuonant a l'altre
que ens feu el Febrer de 1965. Constantí la bata-
ja amb el nom de Castrum Helena.

En diu T. T., de Barcelona, que és patriota
que compraren el Romea, fogar del teatre català,
per a evitar que s'endinsés cinema - el
que no evitaren es que s'hi representés el tea-
tre més tronat, més ranci, més proller. Tot sigui a
la major gloria del Teatre Català! - feren
~~un gran negoci~~ un gran negoci.

Heus ací es nom, dels patriotes, mereixen
~~de passar a la història~~ de passar a la història: Sommariva Vall, i Taberner,
Francesc Qalaster, Rosend Riera i tal, prop Camé
i Pere Pont.

avui, 3 de novembre (1966) ha ~~un~~ nevut d'
un cap de dia a l'altre. a Prèitery diuen
que, des de fa trenta cinc anys no havia pas-
sat una cosa igual.

Certo mena de font té una memòria extraor-
dina, una memòria que ~~no~~ no serveix de res.

(Ara veigada que meua el dia que tinc
curs a la Facultat em costa mil francs
de taxi. És una mica una xifra massa cara pel
meu pressupost.

La meua, però, la tinc molt agraïda
quan no he d'excusar de cosa si no puc parlar

h'om al luxe de contemplar-la, des de casa es
vistes de la finestra, començant dament les tendalys
i els jardins.

La neu apaga totes les llums dels carrers.
Vos v'eu, al jardí d'aquesta casa on visc, en-
cimbada dament del nord, la pinhadissa dels
Sills.

És l'hora bona d'aquesta cambra ~~XXXXXX~~
on tinc la bona companyia de quatre o cinc
mil llibres. És l'hora bona de fer ensemble un
bon foc de llenya; de fumar, per acompanyar el
cafè ben calent, una bona pipa: la de guix, ho-
landesa; de beure dues o tres copes de bon brandy;
de ~~passar~~ passar la tarda escrivint en 25
o tres llibres que sempre escriu alhora.

Escriure tota la tarda amb ~~el~~ l'afany de
portar dir les coses velles de cada dia d'una
manera, en un estil que sembla novel·la, a-
cabades de neixer. I prendre's tan bon, de tan en
tan, ~~deixant-me i apassionant-me~~ el re-
pos d'una ben guanyada pausa, i aixecar-la
i apropiat-se al gran finestral que duri bon
mai em sembla una bola d'escumari i contem-
plar la decoració de "paisatge nevat", que
sembla un paisatge de penes.

Amb la neu, els brics del jardí ~~se~~ fien la
primera comunitat.

Llegit és ^{una} ~~una~~ tertúlia d'apòfismes de Lichten-
berg: Lichtenbergs aphorismen, que per mi
han estat un descobriment intertextual.

Home d'una gran cultura, d'una gran
independència de criteri, Lichtenberg, que

naqué el 1742 i morí el 1799, em més modern
i més jove que la majoria dels meus contemporà-
naris.

El mas aixafat i el més rodons feren de la
cara d'aquell pobre home una cara de gos. Va
gos pobre, es clar.

La literatura dita - predominantment - d'eranis
no es, molt sovint que literatura de desorió.

Nacionalista? Prefereixo una altra paraula:
patriota, que no es tan fàcil a l'equívoc.

(Car no sempre nacionalista vol dir patriota.)

Les mits de les vegades, el nacionalisme derivi
vers la reacció. Exemples: la França de Maistre
i l'Irlanda de de Valera.

Quan tinguis tractes amb polítics no oblidis,
per un xi-de-cas, el famós apòstrof de Napoleó a
Talleyrand: Vous êtes de la merde dans un bas
de soie.

El pitjor es que acuri, com la moda ha
canviat, la mitja de seda ja no hi es. La merda
hi es encara.

i Quin sentenció a morir la Primavera?

Rafael Alberti

El jour de neige, mon chien, c'est à dire:
celui du matin, mais qui tient plus à moi
qu'à lui, mon chien me rappelle que'il
a sué et j'ai d'être avec lui en posant la
tête sur mes genoux et en me regardant d'un

œil qui ne dit rien, mais qui en dit long.
(Comique)

Se la pintura de Paul Gauguin — que abans
de ser pintor fou mariner i navegant i viví
Hebrius en un monde quina illa d'Oceania —
deia mallarmé: "Il est extraordinaire qu'on
puisse mettre tant de mystère dans tant d'éclat".

En Gauguin hi ha qui ho volgut des-
criure-hi cançons de follia hereditaria. Sembla
que una dona de Gauguin era filla d'un ofi-
cial perquè que descendia dels Borja d'arago, i
sigui els terribles Borja. Una dona estranya, la
dona, que, després de tres anys de matrimoni, es
separà del marit i es devotà a retornar les cin-
tats de França predicant es records quina teoria
humanitaria. El marit, després de diversos anys
de separació, sentia encara ella una passió abas-
garda. Com sigui que ella es refusés a reasumir
les antigues relacions, ell la ferí greu-
ment i fou condemnat a vint o trenta anys
de presidi.

Tot això tal vegada es cert. Tot
això, que entra de ple en el món de l'a-
necdota, tal vegada explica la suposada fol-
lia de Gauguin, amic d'un altre foll genial:
Van Gogh. El que no pot explicar es el gran pin-
tor que hi havia en Gauguin.

Gauguin, Van Gogh. Dues vides trágiques. Dues
vidas pluries.

d'unes cartes i carnets de Gauduin:

I) "Il reste maintenant à conquérir Raïatea et cela c'est une autre histoire, car il va falloir tirer le sautoir, brûler, tuer: oeuvre de civilisation et ce qu'il paraît"

II) "Depuis mon enfance le malheur s'acharne sur moi, jamais une chance, jamais ~~une~~ une joie, tout toujours contre moi, et je m'en sers: Mon Dieu, si vous existez, je vous accuse d'injustice, de méchanceté"

III) "L'oeuvre d'un homme c'est d'explication des d'un homme". (Citar-le en historia de la meera vida i es meus fantasmas)

IV) "Ah! le rêve comme il est facile de le trouver réel"

V) Je suis un grand artiste et je le sais. C'est parce que je le sais que j'ai tellement enduré de ~~souffrances~~ souffrances pour poursuivre ma voie"

Mr. R. dépendant d'inscription au no 37 quina Compañia de ferrocarril, es certé deshonneur es... passer a un pobre i reticuari periodisene: d'informació del Govern Civil, de de l'ajuntament. Mai no poren confiar-li la feina d'inflar telegrames i posar-li títol. Ell, pers, es considerava ja gairebé un intel·lectual.

D'après cinqu' la guerre que, com el diari on treballava era republicà, - tot el diari n'era feta d'ell un periodista republicà. D'après cinqu' la desfeita i, amb la desfeita, l'exili. a l'exili cinqu' la no de cause on hi havia tots els... bres i, ~~després~~ com no tenia res més que fer,

aprenent el francès i el llejà. Ja us cal dir-ho:
 es sentí més intel·lectual que mai.

Finitz el meuys reflex i assegurada l'estament.
pas a pas, la situació - a audorra - semblava que
la passada circumstància política i les bones lectu-
res havién fet d'ell un liberal en el més ample
i obert sentit del mot. Però amb la nova vida,
- que era la vella, més ben pagada, reapareixia
el baix esperit burges del mediocrer, del pixa tin-
ter; el reaccionari que, per inconscient pudicit,
seguiu aferrat a un liberalisme torb i tori,
ni figa ni raïm.

Isien, parlando de F., que era un arriero-
to i ~~tra i tra tra tra tra~~ un passaro de trapello
bratiga bratiga.

Per al carrou de l'arrivisme li maadoven
audacia, energia, delizi, vior. I di sobraen
fex ugresso, mandra, lantitut. Quan F. volia anar
depresso, anava amb presso de timor. F. era
l'arrivista que quan ell hi anava es altrej
ja se venien, l'arrivista que no arriava en-
tuse.

L'avvicinato - manca de vergogna, d'esemplos, de dignitat, girar-se ha camida tant vegades com convingui, tirar sempre al dret sense mirar enrera, tant ha pell pruxenda - no es diu f: es diu farame uiracitllet.

Legit. von Frau Friederike Richter, Wundst. Thade-
gel.

Notes d'Onze

a onze hi ha molt refugiats. La majoria han portat sang i els anys i d'haver-se creat una situació econòmica més o menys estable - ha, polítics, gent pràctica, - es han ~~despolititzat~~ despolititzat - ~~gats a la literatura~~ El d'esperit més pràctic, el més ideòloga, es un home ja vell, català, nomenat Jimeno Santies, que es francès antropòleg Santies.

Es comunista, es bona persona i té molt geni.

El del poble - i amb el del poble es altres refugiats - el tenen per bo.

~~un~~ jo, però, crec que cal més, en tot es notes, aquest boig, que no pas es que dirien tenir sang.

Ripart, fill de refugiats i refugiats com el pare, duaner francès a aja.

Es guerdos civils, que m'hi han vist parlar, hi han preguntat qui era jo.

Ripart ~~mentre~~ es ha dit que "un professor de literatura".

Jo m'he recomanat:

- Cal més que no ~~una pregunta~~ a no ho preguntin a mi.

A Onze, separada del marit i assistent - sta amb un altre home - molt digne per tot - hi viu la primera dona d'Andreu Claret.

Intipida com un porc i grollera com un cot.

(cerca el libro Una mujer por los caminos de España, de María Martínez Sierra.

Non des refugiat d'ostija, sem sembra que ande-
luc, es diu balneariu, es mîs gaudul que el
genre i tî de mania de fer vered.

La dona d'aquest balneariu, tal vegada per-
què ja també se refugia, sem volia estepar vint
i cinc mil paus.

"Aladany en el dia del mal del dia del
bien". Aesto fusa de avila: Epistolario equi-
ritual

~~Aladany~~ a final de tarda, onija fa una
fita de de palla, de fene, de llana de
ramas

Vagues i corals

L'únic que té de hi l'engleria es l'
abti.
j al voler endarrerar.

El pare de la propietaria del cafè es
un refugiat que viu a Font Romeu.

A la matinalda, quan el sol ~~tot~~ de la int
fumeu de por perquè ~~va a~~ sap que va a ve-
er el dia, destructor de misteris, es corrent del
poble i veix en Madruy de goms i trepig d'homies
calist i seml espardeuget per per des fantasmies.
(ar de mit es fite i mare de la por.

Avui, 15 d'agost, la senyora ha fet una visita, sola
per compliment. Tenia pressa car hi calia visitar
altres contrades per a fer saber a llurs pobladors
que apressant any també hi haurien hivern

Sein March tenia a Kipling: "Reunir tots es fet
que us interessen i després defenir-los"

Bon consell que condona - com qui no s'hi res - a
distint: "La representació artística de la història ~~en~~ una
activitat i una finalitat més seriosa y més llur resti-
tució exacta, car l'escriu prèlia va directa al cor de
les coses"

Retornar al Mèxic, que no vol treballar en
país.

Mapolena, ~~la~~ katha solitaria, encarnació de
l'avarecia i l'estupidesa, esperit del mal
(cada dia va a missa)

malauradament per França, es pot dir que la
[liberació del país] porta en velleta per a repic es
destiny del país, es Robert Laroche, es Robert Schu-
man, es Guy Mollet, es Bourges-Munoz, etc, son
torn venenç, ~~la~~ (creats) i tan ineptes com es
que, quatre anys abans, havia ^{aplaudit} ~~donat~~ a Pétain,
es well imbecil i reaccionari.

Es del 64, amb la seva política inepta i falsa,
donat ~~pas~~ al perill de faulhe,
que es resistent d'obscureixien, i que ja a Londres
es volien de feixistes com el de Vassier, culpable
de la mort de Jean Moulin, president del Comitè
de Resistència.

Es que la República francesa no pot esser d'ira -

hires, que el lleixi com a setmana ~~per~~
~~per~~ perquè el poble creu que és un pe-
riodic molt catalanista, em deixa un
número de "Destins" - el 1577 del 28 d'
octubre de 1967 - periodie que a mi
no em fa cap gracia. El "Destins" hi fa
una secció, La Letra y el Instante, Guillem
mo Díaz Plaja, personatge que em fa
tant poca gracia com el periodie.

D. P. dir que he llegit ~~el llibre~~ la
traducció del llibre Batiberos (l'op de
her) de l'ex fexista (virgi instapartit).
D. P. dir que s'ha obert tot "re-
cordando la antea lectura en la len-
gua original. I més tota ra enant de
desoberts pàgines que se me habían
escapado. Alguno que me afecto y que,
de tan fulgurante, no me resisto a repro-
ducir. La titula ^{Deethoven} ~~Batiberos~~ y Joyce y di-
ce así:

"He descuberto a puer se parecia ~~de~~
Deethoven, ~~de~~ la familia era origina-
ria de Matinas, es Flandres, belga (La
casa de la antepapado de Deethoven
(reic) en Matinas, liuado en el número

1 de Heenstraten fue denunciado en el
año 1930, no obstante las fuertes protestas
de la prensa belga. Los españoles han per-
manecido con los ojos en Flandes: y
los flamencos en Namuro, en Francia y en
Bélgica, los "meridionales del Norte", por
su naturaleza fantasiosa y ardiente, y por
sus caracteres somáticos, cuyo origen está,
sin duda, en la sangre española que
corre a riego por sus venas.

"Beethoven - como narra su amigo de
infancia Fischer - era Namuro en fami-
lia, durante los años de su juventud, (2) x
"el español", precisamente por sus facie-
nes, sus cabellos, sus ojos resplandecientes
y profundos, y por el color oscuro de su rostro.
Beethoven, mirándole bien, le parecía a
Soyuz. El mismo rostro, la misma mirada,
la misma estatura, y ese modo de andar
inclinado hacia adelante (1) la misma torción

~~La la misma de Beethoven~~ Es más que
hayo sangre española en algunos grandes ar-
tistas españoles. es cierto, con sus venas.

(1) En familia, no.

El cardenal Richelieu, que tan noblemente arde a
refugiarse en la angustia i una tan noble actitud lingüística es
guarida a la luz de la existencia, de la que "significar" es la
injusticia no protestar - no es digno d'un home en d'
una existència.

Des de quin lloc heu de la matança

Non pava nã mossa propue a oprimen, mas morderá certamen-
te se, antes da luta, abster-se.

Maximilien Teller

o problema agudo, pag. 160

En tal se fa una gran estada a París per a poder situar
el lloc on estava situat el Temple, que fou pres de Lluís XVI,
maria antonista i dels seus fills, que després, durant el Consolat fou
reservat de la guarnició i per el 1835 acabà desapareixent
dels llocs de desena, ^{de París} per haver estat el desemparat de la Bastilla

Aquest vers de Marivaux: "Dels a nacer sempre, herman" és un dels més
bons que he llegit.

(Recordar-lo per el postap el llibre d'Antoine (chabier))

he oblidat, per a les ~~historietes~~, el ~~voluntat~~ de l'home mon-
struós, el malicós, i l'acció de Remont a l'Aspe

Si jo sence el i encara ego sum - no és res.

Kingata

Una mar de color blau de l'opaco,
un cel de paper
una barca amb la vela vermella i una ala
i un ocell després de morir

En retornar, ja entrat el novembre, de les vacances, a Poitiers hi
havia la pluja, el vent, el fred. I sempre ~~de~~ amb una pluja
de tal on, a 2.400 metres d'altitud, havia una jaqueta - tan en
un munt de lany - de les oyes del matí a les neus de la tarda.

Després, però, el meu curs a l'Universitat i ja no engegava endon.

Durant les vacances i malgrat les visites d'amics que feia molt arge
ins via i les ~~se~~ amabilitats que em procurava segons, tanta via més
rapista, he pogut acabar la comedia que ~~per~~ havia pensat
a Lerroux. Ho havia com escrivir-la, ho havia escrivir-la, però
Lerroux havia insistit tan i tan bé!

Teatre comercial, però no m'hi he sentit encament, i s'ha
m'hi he sentit enfangant-me en la problemàtica en en la carriere-
manta. (Nota de 1969)

Des d'una veu de l'economia molt fantàstica. Resulta una bona
presència de talor que han saquejat clarament la banca i després
paga instantàniament per una sèrie d'edificis del seu plan de desenvolupament
i el de l'edifici que mantenen a la meua col·lecció.

Segons el diccionari de l'Acadèmia, la veu castellana reata es:
"queda fips i sinche que s'ajeta los dos torcos de una carga..."
(queda i s'ajeta que s'ata y una de i una caballeria que s'ajeta en
amb una sèrie de sta - Histera de caballeria que van de reata -
havia tercera que se s'ajeta al carrer i s'ajeta de histera para tirar
delante"

Sonés de i de la columna - l'alt d'automa - he vist un Hotel
Reata.

Seu en destina a les neules

Els pobles de la vora del clau, d'aigües fangoses de les plu-
ges i aigües primes, dies de novembre, pobles que semblen dies que volem
el vin, i han quedat ~~en~~ amb les branyes vives. Els en les més altes
volem un poble de fets joves: on la flama es vives.

Participez au sensationnel
GRAND CONCOURS
 des Chocolats
NESTLÉ ET KOHLER
 doté de magnifiques prix

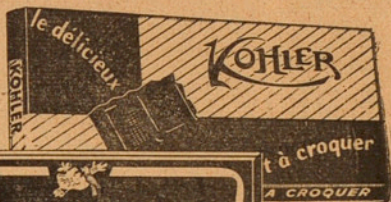
C'est facile : pour participer au concours il vous suffit de collectionner les images "Merveilles du Monde" que vous trouverez dans toutes les tablettes de chocolat Nestlé et Kohler.

Ces images vous permettent de remplir l'Album "Merveilles du Monde" édité par les Chocolats Nestlé et Kohler : un album où vous trouverez toute une série d'histoires passionnantes et instructives.

Avec Nestlé et Kohler, vous pouvez donc :

- croquer de délicieux chocolats
- réaliser un magnifique album
- participer à un concours sensationnel

Dépêchez-vous de vous procurer votre album "Merveilles du Monde" chez votre fournisseur habituel.

NOTRE MAROQUINERIE

ENTRESOL DE NOTRE MAGASIN
30, BOULEVARD SAINT-MICHEL

*Grand choix de modèles fabriqués en grandes séries,
nous permettant des prix très étudiés*

TROUSSES D'ÉCOLIERS en mouton, vache, maroquin ou box ; toutes tailles ; garnies par nous-mêmes d'articles utiles et de qualité.

SERVIETTES D'ÉCOLIERS en vache, fabrication soignée. Sept modèles en quatre tailles, du 32 au 41 cm.

SERVIETTES SUPÉRIEURES en vache fleur, vache chrome extra-souple et vachette box. Rabats rembourrés, très robustes et d'un fini irréprochable. Treize modèles de 2 à 5 poches et en trois tailles, du 38 au 44 cm.

TOUTES NOS SERVIETTES SONT DE DIMENSIONS TRÈS LARGEMENT CALCULÉES ET ASSURENT UNE CONTENANCE MAXIMUM

PORTE-DOCUMENTS très larges soufflets (jusqu'à 70 $\frac{m}{m}$) avec ou sans poches extérieures, fermeture à glissière ou par tuck, avec ou sans poignée.

25 MODÈLES DIFFÉRENTS EN CINQ MATIÈRES :

TOILE IMPRÉGNÉE PLASTIQUE - VACHE 1er CHOIX - VACHE FLEUR
VACHE CHROME EXTRA-SOUPLE - VACHETTE BOX

PAPETERIE JOSEPH GIBERT

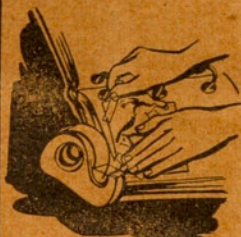
MARQUE DÉPOSÉE

SCOTCH

BRAND

au service de l'étudiant

Ayez toujours un petit Dévidoir "SCOTCH" sous la main, par exemple dans votre cartable ou dans votre pupitre.

SCOTCH est tellement pratique dans la vie quotidienne de l'étudiant... Pour réparer vos pages de livres ou cahiers déchirés, assembler des feuillets, réunir une documentation, fixer la couverture de vos livres, accrocher un emploi du temps au mur, sans abîmer celui-ci et même réparer provisoirement un verre de lunettes ou un stylo cassé.

... las autopsias, que aun viviendo revelan
el alma de su autor / El pueblo: los miembros de
Platón / Lopera, que sólo el que espera vive; pero tiene
al dios en pie se le convierten en recuerdos las
esperanzas al dejar el futuro, y para evitarlos,
hay de tres recuerdos esperanzas, pues papues las
vividos vividos / Allí donde voy ya he consumido mi pa-
tria, y lo que consumo no tiene más que ser lo que casi
el nombre de ella explota los hijos de los compa-
ñeros, los carabatos de todos los tiempos / ... papues
todos los que tomanen aparte, a aquesta
perecerán (Huter XV, 52) / Las ordenes
religiosas no se instituyeron para servir los
intereses políticos o nacionales de uno o de
la otra nación, ni debe ser cuenta de los obispos
mantener ni redoblar la soberanía de uno
o de otros Estados sobre los almas que están a
su cargo / Unidad y fraternidad, según Gnaumen,
un hermano mellizo / Tanto constitucional-
nal o no por constitución fisiológica, a
nativitate, irremediable / ¿Fácil vivir en el
mundo según la opinión del mundo, y fácil
vivir, en la soledad según la muerte; pero el
hombre grande es el que en medio de la un-
dumbre mantiene con perfecta mansedumbre
la independencia de la soledad: Emerson /
¿Según sin manos, ^{incluso} ~~incluso~~ mas pobre? (Per
Fernandez en Keys Civil J, del mismo:)

Falta Para Mundo, caion que tanto callar

Poitiers, le 21 février 1962.

LE CENTRE D'ETUDES SUPERIEURES
DE CIVILISATION MEDIEVALE
de l'Université de Poitiers

a le plaisir de vous inviter à honorer de votre présence
la seconde conférence publique qui sera donnée sous ses
auspices, le jeudi 1er mars 1962, à 17 h. 30, à l'Hôtel
Berthelot (24, rue de la Chaîne), par

M. Summer McKnight CROSBY
Professeur d'histoire de l'art à Yale University
Ancien élève de l'Ecole des Chartes

sur

" L'Eglise de Suger à Saint-Denis "

(synthèse des découvertes faites par le conférencier
au cours de ses campagnes de fouilles à Saint-Denis,
depuis 1938).

La conférence sera accompagnée de la projection d'un film.

Les Directeurs du C.E.S.C.M.

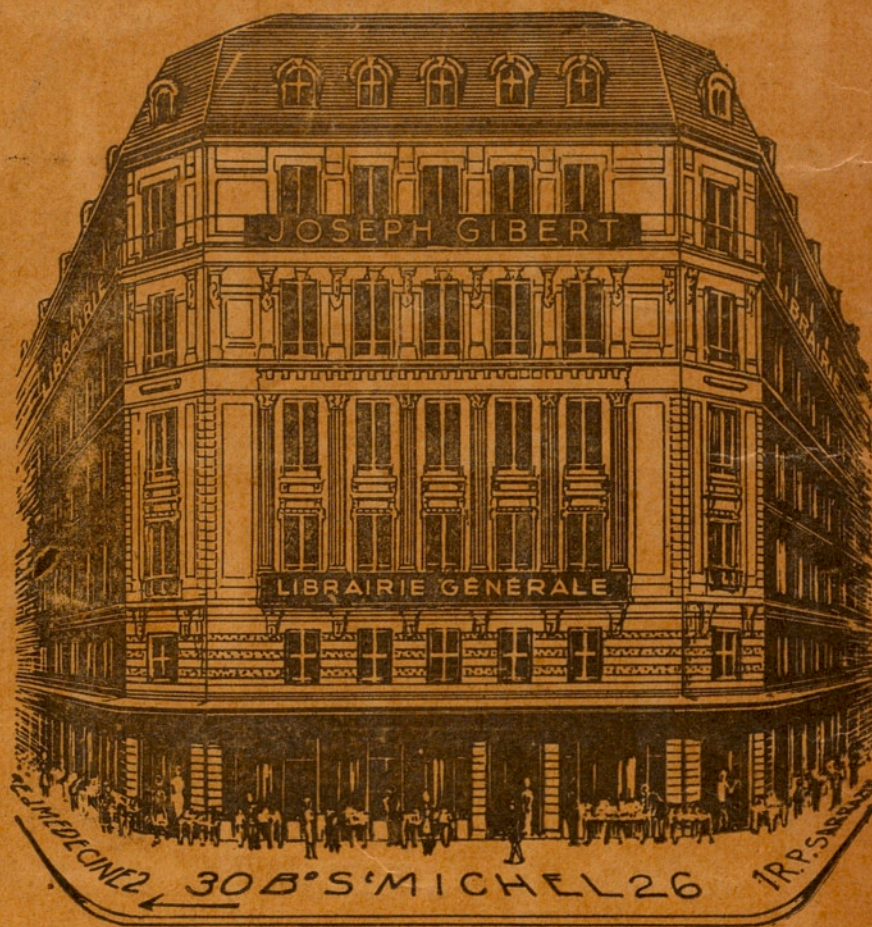
R. CROZET. E.R. LABANDE.

"... infierno del Perú, que con multitud de pintales de su arquitectura, destruido
a España" Bartolomé Las Casas -

LIBRAIRIES JOSEPH GIBERT

1886-1956

70 ANNÉES AU SERVICE DU LIVRE

VENTE • ACHAT • ECHANGE
TOUS LES LIVRES & FOURNITURES

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26

PARIS (6e) - Métro: ODÉON et LUXEMBOURG
ANGLE DES RUES RACINE, ÉCOLE DE MÉDECINE, PIERRE-SARRAZIN